

РЕШЕНИЕ

№ 4561

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **1916** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 104 от АПК.

Туристическа информация и регистрация АД /ТИР АД/ оспорва решение № 20/17.01.2011г. на директора на Агенция Митници, с което на основание чл. 99, т. 2 от АПК е възобновено административното производство по определяне на митнически задължения и на основание чл. 219 от ЗМ във връзка с чл. 242 изр. 1 от Регламент 2913/92 е прието, че митническо задължение на жалбоподателя по ППСПДВ № 6898/22.06.2005г. издадено от началника на митница Видин отново е станало изискуемо от деня следващ възстановяването на сумите на дружеството, както следва: мито в размер на 549.00 лева считано от 05.03.2008г. и ДДС в размер на 1 065 лева, считано от дата 30.05.2008г.

В обстоятелствата част на жалбата се твърди, че така издаденият административен акт е недействителен на две основания – първо поради това, че с този акт, издаден в производството по възобновяване се пререшава спор, решен с влязло в сила съдебно решение № 5676/30.04.2010г. на ВАС постановено по адм. дело 15233/2009г. и второ – поради това, че актът е издаден извън предвидените от чл. 102 АПК преклузивни срокове за възобновяване на административното производство.

Иска се прогласяване нищожността на решение № 20/17.01.2011г., респективно неговата отмяна. Претендира се присъждане на деловодни разноски.

Въпреки дадената от съда възможност, жалбоподателят чрез процесуалния си представител не представя писмени бележки в определения му срок.

Ответникът – директор на Агенция Митници чрез процесуалния си представител

оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Подробни съображения за законосъобразност на издаденото решение са изложени в представените по делото писмени бележки на юрк. Д..

Административен съд, София град, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна против индивидуален административен акт издаден в производството по чл. 99 и сл. от АПК, който съгласно чл. 104 от същия кодекс подлежи на обжалване по реда на АПК. При съдебното оспорване е спазен предвиденият от чл. 149, ал.1 АПК преклузивен срок. В тази връзка съдът съобрази, че атакуваното решение е връчено на дружеството по пощата на 14.02.2011г. с писмо рег. индекс 4400/124 от 09.02.2011г., поради което жалбата, първоначално адресирана до изпълнителния директор на Агенция Митници от 21.02.2011г. е подадена в срок и като такава е процесуално допустима.

Възраженията на ответника, в представените по делото писмени бележки на процесуалния му представител, че жалбата е процесуално недопустима, поради неспазване реда за оспорване на акта на митническия орган, предвиден в чл. 243, параграф 2, б. „а” от Регламент 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността, са неоснователни. Цитираната норма от правото на ЕС не предвижда като процесуална предпоставка за обжалването пред съд на този виз административни актове, изчерпването на административния ред за обжалване. Регламентираните в чл. 243 от Регламент 2913/92 на Съвета две фази на обжалване, по същество са аналогични на предвидените в чл. 145 от АПК способности за защита – по административен и съдебен ред, като преценката е предоставена на оспорващия. Аргументът за това тълкуване се основава на използвания в регламента израз „може да упражни това свое право”, на първа фаза – пред митническите органи, на втора фаза – пред независима юрисдикция. В съответствие с принципа за процесуална автономия, регламентът за създаване на митническия кодекс препраща към националното законодателство по отношение процедурата по обжалване на актовете, издавани от митническите органи. Доколкото националният закон – Закона за митниците и ППЗМ и регламентът не предвиждат специална процедура за възобновяване на административното производство по издаване на влезли в сила административни актове, то приложими са общите правила по чл. 99 от АПК. Съгласно чл. 104 от АПК, издаденият в това производство нов административен акт подлежи на обжалване по общия ред, като жалбата може да бъде подадена направо пред съда. В този смисъл е и даденото в съдебната практика тълкуване на чл. 243 от Регламент 2913/92 на Съвета във връзка с чл. 220 от АПК същата норма - определение № 1073 от 21.01.2011 г. на ВАС по адм. д. № 15037/2010 г., I о. и определение № 2290 от 15.02.2011 г. на ВАС по адм. д. № 16141/2010г., VIII о.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че ТИР АД е отговорно лице по оформен митнически режим транзит с ТЕАД 4109/T-8005/26.06.2004г. По отношение на дружеството е издадено ППСПДВ № 6898/22.06.2005г. за събиране на публични държавни вземания в общ размер на 1 614 лева, произтичащи от неприключен митнически режим транзит по цитираното ЕАД. Този административен акт е влязъл в сила. С митнически манифест № 4100/2750/13.12.2005г. стоката – автомобил марка С., модел С. е манифестирана в

митница Видин. Дължимите от ТИР АД суми /главница и лихви/ по ППСПДВ № 6898/22.06.2005г. са събрани от дружеството с разпореждане № 27351/2006/00061 от 03.12.2007г. на публичен изпълнител при АДВ.

В тази връзка и по искане на жалбоподателя, с решение № 18/26.02.2008г. на началника на митница Видин е възстановена сумата от 549 лева платено от ТИР АД мито по цитираното ППСПДВ на основание чл. 212, ал.1, т. 3 б. „б” от ЗМ – поради отпаднало основание, тъй като автомобилът е изоставен в полза на държавата.

След извършена последваща проверка от РМД – Русе и от Инспектората при Агенция Митници, съгласно докладна записка № 4413/467/30.10.2008г. на С. Ш. ръководител инспектора при АМ /лист 129 от делото/ и указания, дадени с писмо изх. № 4413:467/20.11.2008г. е издадено Решение № 4/18.01.2009г. на заместник началника на митница Видин, с което на основание чл. 219 от ЗМ и чл. 242, ал.1 от Регламент 2913/92 е възстановена изискуемостта на задълженията по цитирания по – горе ЕАД, които стават дължими от деня на неправомерното им възстановяване – мито в размер на 549.00 лева, считано от 05.03.2008г. и ДДС в размер на 1 065 лева, считано от 30.05.2008г.

Това решение е обжалвано от ТИР АД пред Административен съд – Видин, който с решение № 113/08.10.2009г. по адм. дело № 154/2009г. го отменя като незаконосъобразно.

С решение № 5676/30.04.2010г. постановено по адм. дело № 15233/2009г., Върховен административен съд отменя решението на АС – Видин и прогласява нищожността на решение № 4/18.01.2009г., потвърдено с решение № У-44-05-0037/18.05.2009г. на директора на РМД Русе като издадено от некомпетентен орган.

В тази връзка пред директора на Агенция Митници в качеството му на горестоящ административен орган на началника на митница Видин и на основание чл. 99, т.2 от АПК е образувано административното производство, приключило с издаването на оспореното в настоящото производство решение № 20/17.01.2011г.

Обжалваното решение, мотивирано с разпоредбите на чл. 99, т.2 от АПК във връзка с чл. 219 от ЗМ и чл. 242, ал.1 от Регламент № 2913/92, по съществото си е акт за отмяна на влязъл в сила индивидуален митнически акт – решение № 18/26.02.2008г., необжалван по съдебен ред, от който за ТИР АД са породени права.

Както се посочи по-горе, националният закон – ЗМ, ППЗМ и Регламент № 2913/92 на Съвета не съдържат процедура по възобновяване на административното производство по влезли в сила административни актове, поради което и в съответствие с принципа за процесуална автономия са приложими общите правила за възобновяване на производствата по издаване на административни актове по чл. 99 и сл. от АПК.

Така уредената процедура предвижда компетентност на горестоящия административен орган и преклузивни срокове, в които следва да се образува и развие производството по възобновяване.

В конкретния случай решение № 20/17.01.2011г. е издадено от директора на Агенция Митници, който безспорно притежава качеството горестоящ административен орган на началника на митница Видин /сега митница Лом/, предвид структурните промени в митническата администрация в сила от 01.12.2009г., по силата, на които Регионалните митнически дирекции са закрити /арг. от §90 от ПЗР на ЗАДС/. На това основание ответникът притежава компетентност по материя, но с оглед възраженията в жалбата следва да се прецени и неговата компетентност по време, според основанията за образуване на производството по възобновяване и предвидените от закона преклузивни

срокове. В тази връзка съдът съобрази следното:

Правното основание за възобновяване на производството, посочено в оспорения акт е чл. 99, т.2 от АПК. Съгласно цитираната норма влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, когато: се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Така посоченото правно основание не кореспондира с фактическите основания, послужили за издаването на решението и и т.1 от диспозитива му, които се отнасят до допуснати грешки от митническите органи при възстановяване на сумите, платени от ТИР АД като митническо задължение по ТЕАД 4109/Т-8005/26.06.2004г. и повторната изискуемост на същите задължения на основание чл. 219 от ЗМ. В мотивите на акта не се сочат кои са новите обстоятелства, въз основа на които ответникът приема, че задълженията на ТИР АД по процесния митнически режим стават отново изискуеми на основание чл. 219 от ЗМ и следва да се възобнови административното производство по събирането им. Процесното решение повтаря изцяло мотивите на прогласеното за нищожно решение № 4 от 18.01.2009г. на зам. началника на митница Видин, които сочат на основанията по чл. 99, т.1 от АПК. В този смисъл е и разпоредителната му част по т.1. Констатираното противоречие между фактическите и правни основания за издаване на акта представлява съществено нарушение на изисквания за форма и съдържание на административния акт, тъй като препятства съдебния контрол за законосъобразност на акта и преди всичко приложимия срок за образуване на производството по възобновяване. Порокът във формата на акта е самостоятелно основание за неговата отмяна, но предвид задължението по чл. 168 от АПК, съдът следва да се произнасе и по останалите критерии за законосъобразност по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 99, т.1 АПК основание за възобновяване на административното производство по издаване на влезли в сила административни актове е нарушение на някое от изискванията за законосъобразност при издаването на първоначалния акт. В този смисъл са изложените в оспореното решение мотиви, представляващи основание за изискуемост на възстановените митни сборове и ДДС. Съгласно чл. 102, ал.1 от АПК в този случай възобновяване на административното производство е възможно в срок до 1 месец от влизане в сила на административния акт. В конкретния случай административното производство по чл. 99, т.1 от АПК е образувано почти 3 години, след този срок. Срокът е преклузивен и с изтичането му се препятства възможността митническите органи да отстранят нарушенията на изискванията за законосъобразност на решение № 18/26.02.2008г.

На това основание оспореният административен акт се явява нищожен, тъй като е издаден извън повременната компетентност на горестоящия административен орган по чл. 99, т.1 от АПК. /В този смисъл решение № 8057/16.06.2010г. на ВАС по адм. дело № 1686/2010г./.

Предвид констатираните нарушения на формата на акта, както и предвид липсата на данни и доказателства за съществуването на нови обстоятелства по смисъла на чл. 99, т.2 от АПК, преценка за спазването на сроковете по чл. 102, ал.2 от АПК не би могла да бъде направена.

Възраженията на ответника, че за времето на административното и съдебно оспорване

на решение № 4/18.01.2009г. на зам. началника на митница Видин срокът по чл. 102, ал.1 от АПК следва да се счита прекъснат са несъстоятелни. Могат да бъдат спирани и прекъсвани единствено сроковете, които по своя характер са давностни. Сроковете по чл. 102 от АПК за образуване на производството по възобновяване по издаване на влезли в сила административни актове са преклузивни, а не давностни. От друга страна нищожният административен акт, за какъвто е прогласено решение № 4/18.01.2009г. на зам. началника на митница Видин не поражда целените от него правни последици и не е имало пречка компетентният административен орган да предприеме необходимите действия по чл. 99 и сл. от АПК.

Аргументите на процесуалния представител на ответника, развити в представените по делото писмени бележки, основани на приложение на 3 годишния срок по чл. 216, ал. 2 от ЗМ са несъстоятелни. Посоченият в тази норма 3 – годишен срок касае възстановяването и опрощаването на вносни и износни митни сборове и тълкуването по аналогия по отношение сроковете за възобновяване на административно производство съгласно чл. 46, ал.2 от ЗНА е неуместно.

Предвид всичко изложено, се налага краен извод за нищожност на оспорения административен акт, поради липсата на времева компетентност на директора на Агенция Митници към 17.01.2011г. за възобновяване на административното производство по чл. 99, т.1 от АПК във връзка чл. 102, ал.1 от същия кодекс.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че другият аргумент на жалбоподателя за недействителност на атакуваното решение поради това, че пререшава спора, решен с влезли в сила съдебни актове е неоснователен. Силата на пресъдено нещо на съдебния акт, на който се позовава жалбоподателят няма действие по отношение на директора на Агенция Митници, който не е страна в производството по адм. дело № 15233/2009г.

Останалите доводи в жалбата касаят законосъобразността на вземането под отчет за трети пореден път на вземане с уведомление изх. № 4200/1-09.02.2011г. на началника на митница Лом, производството, по което е прекратено и делото е изпратено на местно компетентния съд, поради което в настоящото съдебно производство не следва да бъдат обсъждани.

При този изход на спора и предвид направените и от двете страни искания за присъждане на разноски, такива се дължат на жалбоподателя. В хода на съдебното производство ТИР АД е направило разноски общо в размер на 250 лева, от които 50 лева внесена държавна такса за неговото образуване и 200 лева за адвокатска защита, които следва да му се присъдят изцяло. Възражението на ответника с правно основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК е неоснователно. В конкретния случай договореното и платено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение от 200 лева в близко до минималното предвидено в чл. 7, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения и съответства на чл. 36 от ЗА и на действителната фактическа и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, София град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалба на Туристическа информация и регистрация АД, [населено място] решение № 20/17.01.2011г. на директора на Агенция Митници.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Туристическа информация и регистрация АД, [населено място] представлявано от Г. Д. П., ЕИК[ЕИК] сумата от 250 /двеста и петдесет лева/ разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: